ВИКОНАВЧИЙ ОРГАН КИЇВСЬКОЇ МІСЬКОЇ РАДИ
(КИЇВСЬКА МІСЬКА ДЕРЖАВНА АДМІНІСТРАЦІЯ)

ДЕПАРТАМЕНТ ЗЕМЕЛЬНИХ РЕСУРСІВ

**КОМУНАЛЬНЕ ПІДПРИЄМСТВО
«КИЇВСЬКИЙ ІНСТИТУТ ЗЕМЕЛЬНИХ ВІДНОСИН»
(КП «КІЗВ»)**

вул. Хрещатик, 32-а, м. Київ, 01001, тел.(044) 366 57 77, E-mail: kizv@kyivcity.gov.ua
Код ЄДРПОУ 32348604

ТЕХНІЧНА ДОКУМЕНТАЦІЯ

із землеустрою щодо встановлення меж режимоутворюючих об'єктів культурної спадщини

Поселення трипільської культури на Смородинському узвозі

по вулиці Смородинський узвіз у Шевченківському районі міста Києва

(пам'ятка археології національного значення, охоронний номер 260105/2)

Київ – 2026

09-04-050-26

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Технічна документація із землеустрою щодо встановлення меж режимоутворюючих об'єктів культурної спадщини Поселення трипільської культури на Смородинському узвозі, по вулиці Смородинський узвіз у Шевченківському районі міста Києва (далі по тексту – технічна документація) розроблена Комунальним підприємством «Київський інститут земельних відносин» відповідно до договору про надання послуг від 29.10.2026 № 35.

Об'єкт землеустрою: землі на яких розміщена пам'ятка археології національного значення – Поселення трипільської культури на Смородинському узвозі, розташована по вулиці Смородинський узвіз у Шевченківському районі міста Києва, охоронний номер 260105/2.

Комунальне підприємство «Київський інститут земельних відносин» є юридичною особою, діє на підставі статуту та володіє необхідним технічним і технологічним забезпеченням для виконання робіт.

Відповідно до вимог Законів України «Про землеустрій» та «Про топографо-геодезичну і картографічну діяльність» у Комунальному підприємстві «Київський інститут земельних відносин» відповідальним за якість робіт із землеустрою, за якість результатів топографо-геодезичних і картографічних робіт при здійсненні землеустрою є сертифікований інженер-землевпорядник Близнюк Павло Михайлович (кваліфікаційний сертифікат № 012243 від 29.12.2014, свідоцтво про підвищення кваліфікації інженера-землевпорядника серія АА № 1842 від 07.03.2023).

Використані розробником нормативно-правові акти з питань здійснення землеустрою та норми і правила у сфері землеустрою.

Технічну документацію розроблено відповідно до вимог:

1. Земельного кодексу України;
2. Закону України «Про землеустрій»;
3. Закону України «Про Державний земельний кадастр»;
4. Закону України «Про топографо-геодезичну і картографічну діяльність»;
5. Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності»;
6. Закон України «Про державний контроль за використанням та охороною земель";
7. Закон України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень»;
8. Закон України «Про національну інфраструктуру геопросторових даних»;
9. Закон України «Про охорону культурної спадщини»;
10. Постанови Кабінету Міністрів України від 17.10.2012 № 1051 «Про затвердження Порядку ведення Державного земельного кадастру»;

11. Рішення Київської міської ради від 20.04.2017 № 241/2463 «Про затвердження Порядку набуття прав на землю із земель комунальної власності у місті Києві»;

12. Наказу Міністерства аграрної політики та продовольства України від 17.04.2025 № 1675 «Про затвердження Порядку топографічної зйомки у масштабах 1:5000, 1:2000, 1:1000 та 1:500»;

13. Наказу Головного управління геодезії, картографії та кадастру України від 17.02.2000 №19 «Про порядок контролю і приймання топографо-геодезичних та картографічних робіт»;

14. Інструкція про порядок контролю і приймання топографо-геодезичних та картографічних робіт. ГУГК та К України, м. Київ, 2000;

15. Умовні знаки для топографічних планів масштабів 1:5000, 1:2000, 1:1000, 1:500, К. Мінекоресурсів України, 2001.

16. Наказ Міністерства культури України від 11.03.2013 №158 «Про затвердження Порядку обліку об'єктів культурної спадщини».

Технічна документація із землеустрою щодо встановлення меж режимоутворюючих об’єктів культурної спадщини є складовою Облікової документації, яку розробляє комунальний заклад «Центр консервації предметів археології» відповідно до постанови КМУ від 13.06.2024 № 701 «Про внесення об'єктів культурної спадщини національного значення до Державного реєстру нерухомих пам'яток України».

При розробленні документації із землеустрою використані наступні документи:

1. Постанова КМУ від 13.06.2024 № 701 «Про внесення об'єктів культурної спадщини національного значення до Державного реєстру нерухомих пам'яток України».

2. Облікова документація на об’єкт культурної спадщини;

3. Інформація Державного земельного кадастру про земельні ділянки в межах об’єкту землеустрою.

Підготовчі роботи включають збір та аналіз вихідних даних та матеріалів необхідних для розроблення технічної документації.

При проведенні підготовчих робіт були отримані вихідні дані, зокрема відомості з Державного земельного кадастру, відомості містобудівної документації, актуальної для території об’єкту землеустрою, актуальний планово-картографічний матеріал, в тому числі ортофотоплани, тощо.

Під час землевпорядних вишукувань, розробником використанні відомості Державного земельного кадастру про право власності та речові права на земельні ділянки з кадастровими номерами: [redacted]

Під час здійснення робіт із землеустрою розробник не використовував відомості Державного картографо-геодезичного фонду та не проводив грунтові, геоботанічні та інші спеціальні обстеження земель, тому що для даної технічної документації із землеустрою така потреба відсутня.

На підставі отриманих даних проведений аналіз території об'єкту землеустрою та складено завдання для проведення топографо-геодезичних робіт.

ОПИС ПАМ'ЯТКИ КУЛЬТУРНОЇ СПАДЩИНИ

Загальна характеристика. «Поселення трипільської культури на Смородинському узвозі» – археологічний об'єкт культурної спадщини, що являє собою залишки давнього поселення трипільської культури, датованого IV–III тисячоліттями до нашої ери. Пам'ятка розташована в місті Києві, у Шевченківському районі, на вул. Смородинський узвіз, у межах території Смородинського археологічного комплексу.

Назву об'єкта в обліковій картці пов'язано з його розташуванням на Смородинському узвозі. Рішення про підготовку та оформлення облікової документації прийнято відповідно до наказу Департаменту охорони культурної спадщини виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) від 07 грудня 2022 року № 50. Дата створення об'єкта визначена як IV–III тисячоліття до н. е., тобто період розвитку трипільської культури на території сучасної України та Середнього Подніпров'я.

Пам'ятка рекомендована до визначення як споруда археологічного виду та пам'ятка археології національного значення. Форма власності в обліковій документації зазначена як державна. Власником є держава, а уповноваженим органом визначені орган місцевого самоврядування – Київська міська рада та її виконавчий орган, зокрема Департамент охорони культурної спадщини. Користувач об'єкта в картці не зазначений.

Орієнтовна площа об'єкта становить 49 483,6 м², або близько 4,95 га. Орієнтовні просторові характеристики пам'ятки – приблизно 300 м завдовжки та 219 м завширшки.

Розташування та сучасне оточення. Поселення трипільської культури розташоване в північно-західній частині Києва, на території, пов'язаній із Смородинським археологічним комплексом. Орієнтовні межі об'єкта в обліковій картці описані таким чином: поселення займає плато і край схилу на захід від

Смородинського узвозу. Його територія простягається між Смородинським узвозом, вулицею Подільською, вулицею Кирилівською та заповідною територією Смородинського парку.

З півночі об'єкт межує з краєм плато та схилом на схід від Смородинського узвозу. Із заходу територія обмежується масивом вулиці Подільської, з півночі — вул. Кирилівською, а зі сходу – забудовою по вул. Смородинський узвіз і територією Смородинського парку. Наведений опис відображає не лише адміністративне розташування пам'ятки, а й її зв'язок із природним рельєфом, схилами та відкритими зеленими територіями.

У сучасному середовищі об'єкт розташований на території міського ландшафту, паркової та зеленої зони, а також заповідної території. Історичне та археологічне значення ділянки визначається поєднанням природного рельєфу, давнього культурного шару та сучасного міського оточення. Пам'ятка не є домінантою в силуеті міста і не сприймається як окрема наземна споруда: її археологічні залишки зберігаються переважно в ґрунті.

Поверхневі сліди поселення не простежуються або простежуються лише окремими непрямими ознаками. Відсутність видимих споруд не свідчить про відсутність пам'ятки, оскільки основна наукова інформація зосереджена в культурному шарі, залишках господарських об'єктів, давніх горизонтах заселення та рухомих археологічних матеріалах.

Історико-археологічне значення. Поселення трипільської культури на Смородинському узвозі є важливим свідченням освоєння території сучасного Києва населенням енеолітичної доби. Трипільська культура, поширена на значній території Правобережної України, Молдови та Румунії, відіграла важливу роль у формуванні давніх землеробських суспільств Східної Європи. Її пам'ятки дають змогу вивчати раннє землеробство, тваринництво, гончарство, житлобудування, ремесла, обмін і духовну культуру населення.

Поселення на Смородинському узвозі має особливе значення як один із небагатьох відомих об'єктів трипільської культури в межах сучасної території Києва. Його наявність показує, що територія, на якій у наступні тисячоліття розвивалося місто, була освоєна та використовувалася задовго до виникнення Києва як давньоруського міського центру. Пам'ятка дає можливість простежити динаміку заселення території України та формування культурного ландшафту сучасної столиці.

Археологічний культурний шар поселення є джерелом відомостей про повсякденне життя трипільського населення, структуру поселення, види господарської діяльності та технології виробництва. У ньому можуть зберігатися фрагменти керамічного посуду, знаряддя праці, вироби з кременю, каменю, кістки й інших матеріалів, залишки господарських ям, вогнищ, жител та інших об'єктів

життєдіяльності. Кожен такий матеріал має значення не сам по собі, а як частина просторового та стратиграфічного контексту пам'ятки.

Трипільські поселення відомі своєю характерною мальованою керамікою, розвиненим гончарством, землеробськими традиціями та специфічною організацією житлового простору. Тому дослідження об'єкта на Смородинському узвозі може бути важливим для уточнення особливостей локального варіанта трипільської культури в Середньому Подніпров'ї, визначення хронології освоєння київських височин і схилів, а також з'ясування зв'язків між давніми поселеннями регіону.

Автентичність і культурна цінність. В обліковій документації поселення визначене як автентичний об'єкт археологічної спадщини, що не був безпосередньо відтворений або створений у новітній час. Його цінність зумовлена збереженням матеріальних свідчень давнього населення та можливістю досліджувати їх у первісному археологічному контексті.

Культурна цінність пам'ятки оцінюється як археологічна та унікальна. Унікальність об'єкта пов'язана з тим, що це одне з небагатьох відомих поселень трипільської культури на території сучасного Києва. Об'єкт є важливим для розуміння культурно-історичної спільності Середнього Подніпров'я та розвитку населення України від енеоліту до наступних історичних періодів.

Автентичність пам'ятки виражається у збереженні її археологічного культурного шару, залишків давніх об'єктів, просторової структури поселення та рухомих археологічних предметів. Оскільки археологічна інформація залежить від взаємного розташування знахідок і нерухомих об'єктів, предмети не можуть розглядатися відірвано від місця їхнього залягання. Порушення культурного шару означає втрату значної частини наукової інформації.

Предметом охорони пам'ятки є залишки культурного шару поселення трипільської культури по всій глибині його збереження, а також нерухомі археологічні об'єкти, пов'язані з житловою, господарською, ремісничою та іншою діяльністю давнього населення. До предмета охорони належать також рухомі археологічні предмети, що походять із культурного шару, та просторовий зв'язок поселення з природним рельєфом і прилеглим археологічним комплексом.

Історія виявлення та дослідження. За матеріалами облікової документації, відомості про археологічні старожитності в районі Смородинського узвозу та суміжних територій накопичувалися в процесі археологічних розвідок і досліджень. У XIX–XX століттях у районі Києва та його північних і західних височин неодноразово виявлялися матеріали давніх культур, зокрема кераміка, знаряддя праці та інші предмети, що засвідчували тривале освоєння території.

В обліковій картці згадано дослідження та спостереження, пов'язані з археологічними роботами в районі Смородинського узвозу. Важливим етапом стало обстеження ділянки під час робіт із благоустрою та підготовки території. У 1999 році матеріали та стан археологічного об'єкта були враховані в процесі підготовки документації щодо заходів з охорони підземної споруди, пов'язаної з територією комплексу.

Під час археологічного дослідження на ділянці було зафіксовано культурні нашарування різного часу. В обліковій документації зазначено, що в культурному шарі поселення виявлялися матеріали, пов'язані з давнішими етапами заселення території. Серед них згадуються фрагменти кераміки, у тому числі матеріали трипільської культури середнього етапу, а також залишки інших археологічних періодів.

Стан збереження та сучасне використання. Об'єкт розташований на території міського ландшафту, паркової та зеленої зони, а також заповідної території. Сучасна функція ділянки визначена як місце відпочинку мешканців і відвідувачів, зокрема як територія паркової та заповідної зони. Такий характер використання загалом не суперечить вимогам охорони пам'ятки, однак може створювати ризики у разі проведення земляних робіт, улаштування нових доріжок, встановлення конструкцій або зміни рельєфу.

В обліковій картці зазначено, що сучасне використання території завдає пам'ятці незначної шкоди. Водночас культурний шар об'єкта має пошкодження, зумовлені природними факторами та антропогенним впливом у XIX–XXI століттях. До природних чинників можуть належати ерозійні процеси на схилі, змивання ґрунту, рослинне коріння, сезонне зволоження та промерзання. Антропогенні пошкодження можуть бути пов'язані з прокладанням доріг і комунікацій, переміщенням ґрунту, благоустроєм, рекреаційним навантаженням і господарським використанням території.

Найбільшою загрозою для об'єкта є несанкціоновані земляні роботи. Навіть локальне зняття ґрунту, копання траншей, встановлення опор, прокладання кабелів, ремонт інженерних мереж або перепланування доріжок можуть пошкодити археологічний шар і зруйнувати просторовий контекст пам'ятки.

Окрему загрозу становлять роботи, що змінюють природний рельєф: підсипання, зрізання схилів, улаштування підпірних стін, дренажів, водовідведення, сходів і майданчиків. Для археологічного об'єкта, розташованого на плато та схилі, важливо зберігати не лише підземні культурні нашарування, а й пов'язані з ними особливості ландшафту.

У зв'язку з відсутністю виразних поверхневих залишків пам'ятка потребує чіткого позначення меж та інформування користувачів території. Доцільним є встановлення охоронного знака або трасування, нанесення меж об'єкта на

містобудівну та земельно-кадастрову документацію, а також розміщення інформаційного щита про археологічне значення ділянки.

Охоронний статус і режим використання. Режим використання об'єкта має забезпечувати збереження автентичності культурного шару, просторової структури поселення, природного рельєфу та пов'язаних із ними археологічних матеріалів. Будь-які роботи на території пам'ятки повинні плануватися з урахуванням того, що поверхневі ознаки поселення можуть бути відсутні, тоді як значні археологічні залишки зберігаються під землею.

Земляні роботи на території пам'ятки дозволяються лише за умови проведення попередніх археологічних розвідок і досліджень, у порядку та на підставі дозволів, визначених законодавством. Забороняються самовільне зняття ґрунту, прокладання інженерних мереж, улаштування нових доріжок і майданчиків, зміна рельєфу, будівництво, встановлення малих архітектурних форм, опор, огорож або рекламних конструкцій без погодження з органом охорони культурної спадщини.

Відповідно до вимог охорони археологічної спадщини, археологічні розвідки, розкопки та інші роботи, пов'язані з пошуком об'єктів археологічної спадщини, можуть проводитися лише за наявності дозволу уповноваженого органу. Використання металодетекторів, пошукових приладів та іншого обладнання для пошуку археологічних предметів без відповідних правових підстав є неприпустимим.

Для території пам'ятки та прилеглого історико-культурного середовища необхідно забезпечити охорону природного ландшафту. У межах охоронних зон забороняються роботи, які можуть змінити історичний рельєф, порушити цілісність культурного шару, спричинити ерозію або негативно вплинути на збереження археологічних залишків.

Консервація, реставрація, реабілітація, музеєфікація, ремонт і пристосування пам'ятки можуть проводитися лише на підставі науково-проєктної документації, розробленої фахівцями відповідної кваліфікації та погодженої в установленому порядку. Пріоритетом має бути збереження пам'ятки in situ, тобто на місці її історичного залягання.

Відповідно до постанови КМУ від 13.06.2024 № 701 «Про внесення об'єктів культурної спадщини національного значення до Державного реєстру нерухомих пам'яток України», об'єкт культурної спадщини Поселення трипільської культури на Смородинському узвозі, по вулиці Смородинський узвіз у Шевченківському районі міста Києва, занесено до Державного реєстру нерухомих пам'яток України за категорією національного значення як пам'ятка археології (охоронний номер 260105/2).

З метою визначення меж режимоутворюючого об'єкта культурної спадщини – Поселення трипільської культури на Смородинському узвозі, по вулиці Смородинський узвіз у Шевченківському районі міста Києва, було виконано топографо-геодезичні роботи.

Спеціалістами Комунального підприємства «Київський інститут земельних відносин» проведені топографо-геодезичні роботи з використанням сучасних, на сьогоднішній день, технологій, із застосуванням електронних тахеометрів і GPS приймачів геодезичного класу.

На першому етапі виконання топографо-геодезичних робіт проведено обстеження пунктів міської геодезичної мережі.

Роботи здійснювались двочастотним високоточним GPS приймачем Trimble R8S методом GNSS-спостережень в RTK-режимі.

Обробка отриманих результатів польових вимірів і спостережень виконувалася за допомогою відповідного програмного забезпечення.

Копії сертифікатів метрологічних досліджень геодезичних приладів, сертифікати спеціалістів надані у розділі «Додаткові матеріали», відомості врівноваження та схеми тахеометричних ходів, каталоги координат пунктів геодезичної основи наводяться у розділі «Топографо-геодезичні вишукування».

Топографо-геодезичні роботи виконувались в місцевій системі координат УСК-2000 (похідна МСК-80), яка затверджена наказом Державного агентства земельних ресурсів України від 11.10.2012 № 1-дск та введена в дію на підставі рішення Київської міської ради від 15.02.2018 № 47/4111 «Про питання міської геодезичної мережі міста Києва».

Згідно вищезазначеного рішення Комунальне підприємство «Київський інститут земельних відносин» визначено адміністратором міської геодезичної мережі міста Києва, якому від утримувача міської геодезичної мережі міста Києва (Департамент земельних ресурсів виконавчого органу Київської міської ради Київської міської державної адміністрації) передана координатна та висотна основа для забезпечення землевпорядних та топографо-геодезичних робіт.

Середньоквадратична похибка визначення координат поворотних точок меж поділу земельних ділянок відносно найближчих пунктів Державної геодезичної мережі, геодезичних мереж згущення, міських геодезичних мереж не перевищувала 0,1 метра.

Після виконання топографо-геодезичних робіт були проведені камеральні землевпорядні вишикування.

Відповідно ст. 57-1 Закону України «Про землеустрій» технічна документація із землеустрою щодо встановлення меж режимоутворюючих об'єктів культурної спадщини розробляється з метою внесення до Державного земельного кадастру відомостей про межі територій пам'яток культурної

спадщини, зон охорони, об'єктів культурної всесвітньої спадщини, буферних зон, історичних ареалів населених місць, охоронюваних археологічних територій, історико-культурних заповідників та історико-культурних заповідних територій, а також пов'язаних з ними обмежень у використанні земель, що встановлені Законом України «Про охорону культурної спадщини» і діють до затвердження відповідної науково-проектної документації у сфері охорони культурної спадщини.

Режимоутворюючий об'єкт – об'єкт культурної спадщини (пам'ятка культурної спадщини та її територія, об'єкт культурної всесвітньої спадщини, буферна зона, історичний ареал населеного місця, історико-культурний заповідник, історико-культурна заповідна територія), під яким та/або навколо якого у зв'язку з його природними або набутими властивостями згідно із законом встановлюються обмеження у використанні земель.

Статтею 14-1 Закону України «Про охорону культурної спадщини» визначено, що територія пам'ятки – це територія, історично і топографічно пов'язана з розпланувально-просторовою еволюцією пам'ятки, для якої визначається спеціальний охоронний режим її використання з метою збереження цілісності пам'ятки.

Межі та режими використання території пам'ятки визначаються науково-проектною документацією, що складається за результатами проведених досліджень.

Режим використання території пам'ятки встановлює обмеження діяльності у використанні відповідної території (земель). Будь-яка діяльність у межах території пам'ятки має здійснюватися з дотриманням режиму використання пам'ятки, у тому числі всіх обмежень у використанні земель, зокрема у сфері забудови.

До затвердження науково-проектної (науково-дослідної) документації з визначення меж та режимів використання території пам'ятки відповідно до частини першої ст. 14-1 Закону України «Про охорону культурної спадщини» межа території пам'ятки встановлюється:

- для пам'яток археології:

для поселень:

у межах населених пунктів - 100 метрів навколо орієнтовного географічного центру (центроїда) знахідки фрагмента ділянки археологічного культурного шару, визначеного в обліковій документації;

за межами населених пунктів - 300 метрів навколо орієнтовного географічного центру (центроїда) знахідки фрагмента ділянки археологічного культурного шару, визначеного в обліковій документації;

для городищ:

у межах населених пунктів - 100 метрів навколо залишків оборонних споруд (вал, рів), визначених в обліковій документації;

за межами населених пунктів - 300 метрів навколо залишків оборонних споруд (вал, рів), визначених в обліковій документації;

для безкурганних могильників:

у межах населених пунктів - 100 метрів навколо орієнтовного географічного центру (центроїда) знахідки фрагмента ділянки археологічного культурного шару поховання, визначеного в обліковій документації;

за межами населених пунктів - 300 метрів навколо орієнтовного географічного центру (центроїда) знахідки фрагмента ділянки археологічного культурного шару поховання, визначеного в обліковій документації;

для курганів тощо:

у межах населених пунктів - 100 метрів навколо пам'ятки або орієнтовного географічного центру (центроїда) знахідки фрагмента ділянки археологічного культурного шару, визначеного в обліковій документації;

за межами населених пунктів - 300 метрів навколо пам'ятки або орієнтовного географічного центру (центроїда) знахідки фрагмента ділянки археологічного культурного шару, визначеного в обліковій документації.

Земляні роботи на території пам'ятки проводяться виключно за умови проведення попередніх археологічних розвідок.

Не потребують обов'язкового проведення попередніх археологічних розвідок роботи з сінокосіння, городництва, неглибокої оранки, випасання худоби, дорожніх робіт, обстеження, ремонту, переукладання інженерних мереж, благоустрою (крім розміщення на території пам'яток археології нових елементів благоустрою, тимчасових споруд для провадження підприємницької діяльності, засобів зовнішньої реклами, пов'язаних фундаментом із землею (ґрунтом), при закладанні фундаменту на глибині більше 0,5 метра у разі відсутності на таких територіях інженерних мереж), ліквідації стихійного лиха, надзвичайних ситуацій, аварій та усунення їх наслідків.

З урахуванням вищевикладеного, межу території пам'ятки археології національного значення – Поселення трипільської культури на Смородинському узвозі, що розташована по вулиці Смородинський узвіз у Шевченківському районі міста Києва, було встановлено з урахуванням 100 метрової території навколо орієнтовних географічних центрів (центроїдів) знахідок фрагмента ділянки археологічного культурного шару, визначеного в обліковій документації. Облікава документація визначає GPS координати межі пам'ятки, встановленої до відповідних знахідок. Крім того, територія пам'ятки, а відповідно і місцерозташування знахідок, відображені на графічних матеріалах облікової

документації, що дало можливість визначити межі під час проведення землеустрою.

Камеральні землевпорядні вишукування проведені з використанням програмного комплексу Digitals. За результатами камеральних робіт визначені межі режимоутворюючого об'єкта культурної спадщини, обчислено його периметр і площу та складено графічний матераіл – план меж в масштабі 1:2000 на якому відображено:

межу території пам'ятки;

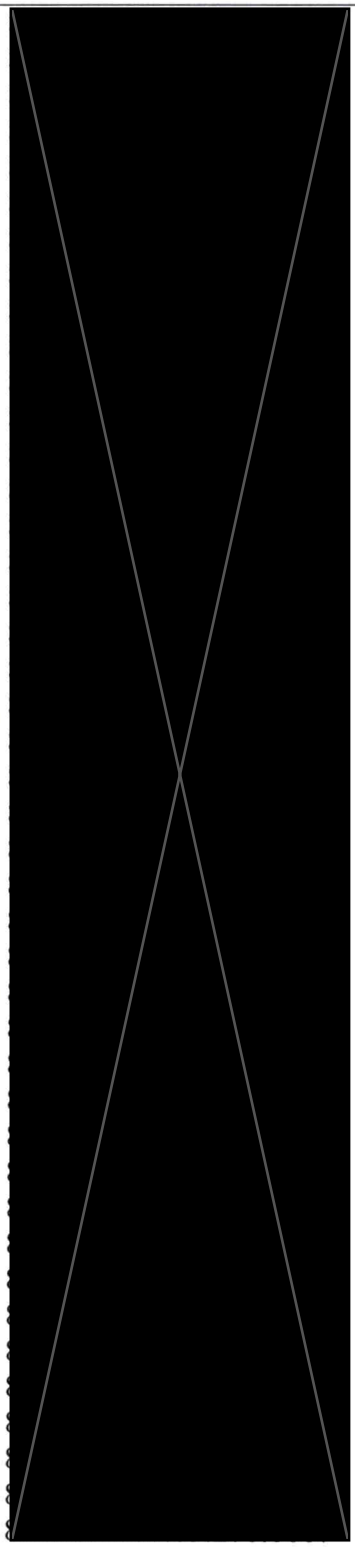
лінійні проміри між поворотними точками меж території пам'ятки;

каталогом координат поворотних точок.

Відомості про територію режимоутворюючого об'єкту культурної спадщини наведені в таблиці 1.

Таблиця 1

Назва об'єкту культурної спадщини	**Площа території, га**	**Кількість земельних ділянок, частин земельних ділянок які потрапляють до території об'єкту / їх кадастрові номера**	**Кадастрові номера земельних ділянок на яких розташовано об'єкт відповідно до облікової документації**
Поселення трипільської культури на Смородинському узвозі	17,1985	[redacted]	[redacted]

Згідно з Порядком ведення Державного земельного кадастру, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 17.10.2012 р. № 1051 визначено наступне:

- код об'єкта Державного земельного кадастру: 029 - режимоутворюючий об’єкт;

- вид об'єкта Державного земельного кадастру: 006067 - територія пам’ятки культурної спадщини;

- порядковий номер об'єкта Державного земельного кадастру буде визначено за результатами робіт із землеустрою за допомогою програмних засобів Державного земельного кадастру.

За результатами проведених складено технічну документацію із землеустрою щодо встановлення меж режимоутворюючих об'єктів культурної спадщини в паперовому та електронному вигляді.

Відповідно до Порядку ведення Державного земельного кадастру, було сформовано електронний документ (електронний файл уніфікованої форми для обміну інформацією, яка використовується під час ведення Державного земельного кадастру і виконання топографо-геодезичних робіт, робіт із землеустрою та оцінки земель).

Зміна визначених меж і режимів використання пам'ятки здійснюється в порядку, встановленому частиною першою ст. 14-1 Закону України "Про охорону культурної спадщини".

З метою захисту традиційного характеру середовища окремих пам'яток, історико-культурних заповідників, історико-культурних заповідних територій та об'єктів всесвітньої спадщини статтею 32 Закону України «Про охорону культурної спадщини» визначаються зони охорони (охоронні зони, зони регулювання забудови, зони охоронюваного ландшафту, зони охорони археологічного культурного шару) і буферні зони. Межі та режими використання зон охорони визначаються науково-проектною документацією, що складається за результатами проведених досліджень.

До визначення у встановленому порядку зон охорони межі зони охорони становлять, у межах населених пунктів – 100 метрів від межі території пам'ятки, історико-культурного заповідника, історико-культурної заповідної території.

Пунктом 23 Постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку ведення Державного земельного кадастру» від 17.10.2012 р. № 1051, передбачено, що технологічні та програмні засоби Державного земельного кадастру повинні забезпечувати автоматизоване визначення меж обмежень у використанні земель в обсязі та випадках, передбачених абзацом шістнадцятим цього пункту, шляхом визначення відстані від контуру режимоутворюючого об'єкта без необхідності проведення робіт із землеустрою з визначення координат поворотних точок зазначених меж.

Відповідно до статті 186 Земельного кодексу України, технічна документація із землеустрою щодо встановлення меж режимоутворюючих об'єктів культурної спадщини Поселення трипільської культури на Смородинському узвозі, по вулиці Смородинський узвіз у Шевченківському районі міста Києва затверджується центральним органом охорони культурної спадщини.

Технічна документація, не пізніше ніж за 30 календарних днів до її затвердження, оприлюднюється на офіційному веб-сайті органу, уповноваженого на її затвердження.

Протягом трьох робочих днів з дня затвердження технічної документації орган, що її затвердив, має забезпечити подання заяви про внесення встановлених документацією обмежень у використанні земель до Державного земельного кадастру.

Відповідно до умов договору обов'язки щодо внесення до Державного земельного кадастру відомостей про встановлені документацією обмеження у використанні земель покладено на комунальне підприємство «Київський інститут земельних відносин», як розробника документації із землеустрою.

Технічна документація в паперовому та електронному вигляді разом із витягом з Державного земельного кадастру передається Замовнику.

Затверджена документація із землеустрою в електронній формі подається розробником до Державного фонду документації із землеустрою та оцінки земель.

Копія (в сканованому електронному вигляді) примірника розробленої документації із землеустрою зберігається у розробника.

Технічна документація розроблена у відповідності з діючими нормами і правилами у сфері землеустрою, встановленими статтею 24 Закону України «Про землеустрій».

Технічна документація із землеустрою щодо встановлення меж режимоутворюючих об'єктів культурної спадщини відповідає вимогам ст. 57-1 ЗУ «Про землеустрій» та іншим нормативно-правовим актам.

Сертифікований
інженер-землевпорядник [redacted] **ло БЛИЗНЮК**

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА

від 13 червня 2024 р. № 701

Київ

Про внесення об'єктів культурної спадщини національного значення до Державного реєстру нерухомих пам'яток України

Кабінет Міністрів України **постановляє:**

Внести до Державного реєстру нерухомих пам'яток України об'єкти культурної спадщини національного значення згідно з переліком, що додається.

Прем'єр-міністр України **Д. ШМИГАЛЬ**

Інд. 73

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 13 червня 2024 р. № 701

ПЕРЕЛІК
об'єктів культурної спадщини національного значення,
які вносяться до Державного реєстру нерухомих пам'яток України

Найменування пам'ятки	Датування	Місцезнаходження	Вид пам'ятки	Охоронний номер
		місто Київ		
Археологічний комплекс Кирилівського монастиря	XII століття	вул. Олени Теліги, 12, вул. Кирилівська, 103	пам'ятка археології	260104
Культурний шар монастиря XII—XIII століття	XII—XVIII століття	вул. Олени Теліги, 12, вул. Кирилівська, 103	—"—	260104/1
Некрополь Кирилівського монастиря	XII століття	вул. Олени Теліги, 12, вул. Кирилівська, 103	—"—	260104/2
Комплекс печерного монастиря у садибі Кирилівської церкви	XII століття	вул. Олени Теліги, 12	—"—	260104/3
Залишки монастирських споруд, мурів та Надбрамної церкви з дзвіницею Кирилівського монастиря	друга половина XVIII століття	вул. Олени Теліги, 12, вул. Кирилівська, 103	—"—	260104/4
Смородинський археологічний комплекс	IV—III тис. до н.е.	вул. Смородинський узвіз	—"—	260105
Підземна споруда на Смородинському узвозі	IV—III тис. до н.е.	вул. Смородинський узвіз	—"—	260105/1
Поселення трипільської культури на Смородинському узвозі	IV—III тис. до н.е.	вул. Смородинський узвіз	—"—	260105/2